

Fluturi

Carmen.muntenita

Fluturi ai nesiguranței
îmi zboară în suflet.
Neliniștea mă cuprinde
și-un sentiment de nevinovăție
se strecoară în mine.
Aștept cu nerăbdare
ca fluturii să dispară!
Aștept să fie bine,
să fiu eu din nou,
să revină încrederea,
optimismul și speranța.
Dar totul în jur e-ntunecat,
sufletu-mi pare ferecat,
mintea nu vrea s-asculte,
privirea ...aș vrea să mă mintă.
Îmi rog zâmbetul să apară,
sufletul oricând să tresară,
speranța să mă inunde,
iubirea să mă ajute.
Îmi imaginez că vin fluturi
încununați cu iluzii,
că zboară în cerc, neoprit,
că rezolvă totul...la infinit.
Fluturi în inima mea,
Fluturi...și-n viața mea.